

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001, ponieważ odmówiono dostępu do żądanych informacji, mimo że przesłanki ujawnienia były spełnione;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia określonego w art. 2 i 4 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 ogólnego obowiązku rozpatrzenia każdego indywidualnego dokumentu;
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ odmowa udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów jest bezzasadna;
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku przedstawienia uzasadnienia wskazanego w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ Parlament nie udzielił odpowiedzi na wszystkie argumenty strony skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2015 r. – Bačelić/Parlament

(Sprawa T-666/15)

(2016/C 048/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Matilda Bačelić (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat N. Pirc Musar)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji A(2015)8672 C Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2015 r., w której oddalono wniosek potwierdzający strony skarżącej o udzielenie dostępu do niektórych dokumentów dotyczących informacji o kosztach podróży, dietach, dodatkach na ogólne wydatki i o wydatkach na personel członków Parlamentu Europejskiego;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą zgodnie z art. 134 i 140 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez wszelkich interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001⁽¹⁾ w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001⁽²⁾, ponieważ żądane dane osobowe nie są chronione na podstawie prawa Unii;

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia 45/2001, ponieważ odmówiono dostępu do żądanych informacji, mimo że przesłanki ujawnienia były spełnione;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia określonego w art. 2 i 4 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 ogólnego obowiązku rozpatrzenia każdego indywidualnego dokumentu;
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ odmowa udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów jest bezzasadna;
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku przedstawienia uzasadnienia wskazanego w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1049/2001, ponieważ Parlament nie udzielił odpowiedzi na wszystkie argumenty strony skarżącej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2015 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA

(Sprawa T-669/15)

(2016/C 048/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Niemcy), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Niemcy), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Niemcy), Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, M. Grunchard, adwokaci, oraz P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów dotyczącej wpisania spółki do wykazu substancji czynnych i dostawców przewidzianego w art. 95 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 (¹); oraz
- obciążenie ECHA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą, że zezwalając na wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 w odniesieniu do określonej substancji, ECHA nie zastosowała prawa. Zważywszy na uchybienia ECHA w tym względzie, skarżące podnoszą trzy zarzuty.